Magyar fatermelők stb. orsz. egyes. jelentése 1927.

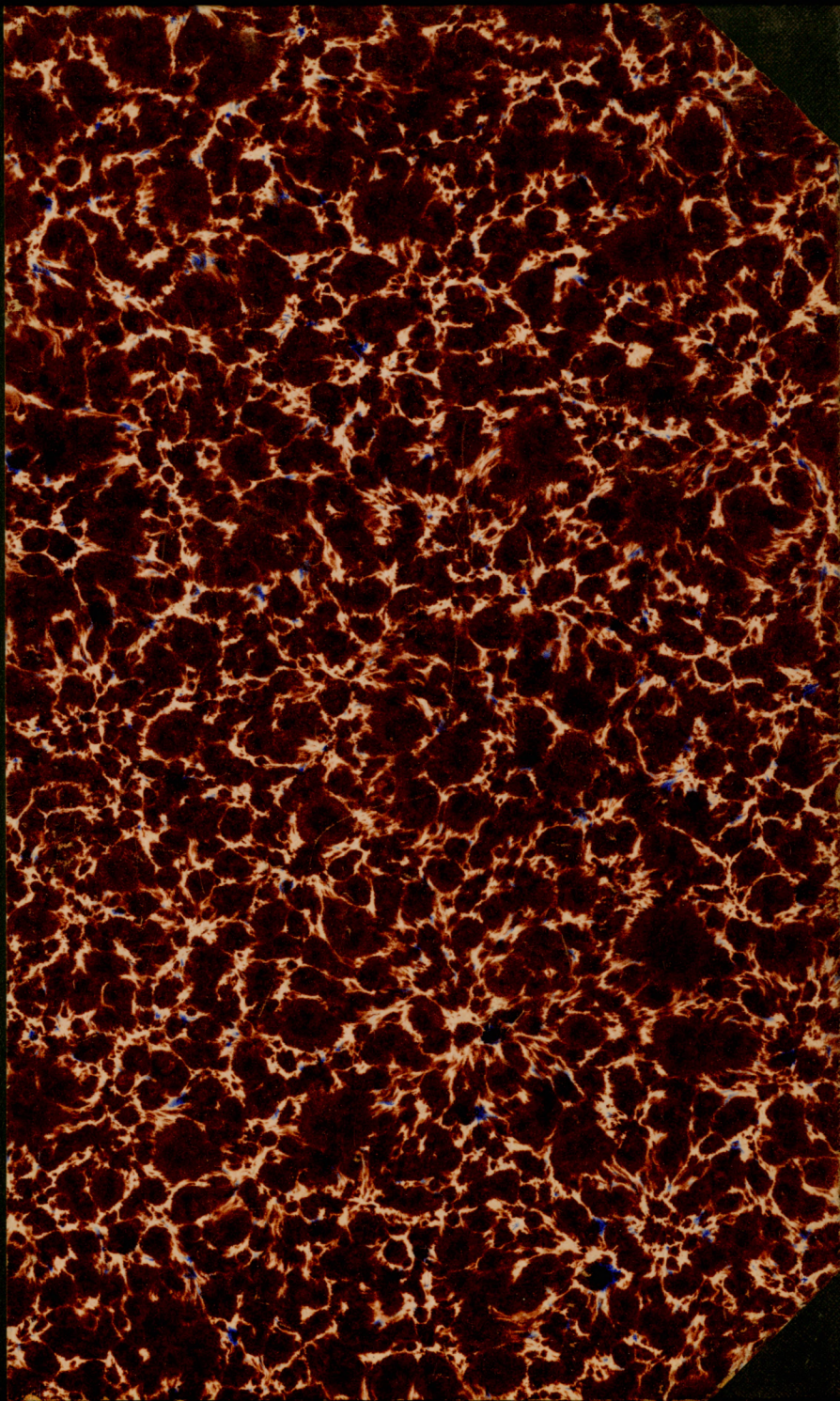

MAGYAR ERDÉSZETI EGYESÜLET
1851
1866

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET
1851
/1866/

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET
1851
/1866/

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

MAGYAR FATERMELŐK, FAKERESKEDŐK ÉS FAIPAROSOK ORSZÁGOS EGYESÜLETE

JELENTÉSE

1927. ÉVI MŰKÖDÉSÉRŐL.

OEE Könyvtár
ÁLT.: II. 2018

Ik 4142

AZ EGYESÜLET KIADVÁNYA.
1928.

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

Pesti könyvnyomda rt. (Dr. Falk Zsigmond) Budapest, V. Hold-u. 7

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

Tisztelt Közgyűlés!

Pár nap mulva 35 éve lesz annak, hogy néhány lelkes, nagynevű férfiú egyesületünk alapkövét lerakta. Harmincöt év nagy idő egy érdekképviselet életében, és ezért meg kellene állanunk egy pillanatra, hogy visszatekintsünk arra az útra, amelyet több mint egy emberöltő óta befutottunk. Meg is tennők ezt, ha ma is azokat a boldog időket élnénk, amelyekben egyesületünk megalakult, s ha a multba való ezen visszatekintés örömünnep volna számunkra. De ma, összeomlásunk első évtizedének közeledtével, Trianon törvénnyé válásának hetedik esztendejében, nem örvendhetünk, nem ünnepelhetünk, mert minden visszaemlékezés csak a testünkön ma is égő sebeket szakítaná fel. Nem állhatunk meg pályánk e mérföldkövénél, hanem számolva az adottságokkal, — amelyekbe azonban soha, de soha belenyugodni nem fogunk, — tovább kell haladnunk, tovább kell folytatnunk verejtékes küzdelmünket és kivenni részünket azon nemzeti munkából, amely gazdasági létünket a sors minden mostohasága dacára fenn kell, hogy tartsa.

Ha az ebben a munkában eltöltött legutolsó esztendőt szemléljük, úgy meg kell állapítanunk, hogy az a javulás jegyében folyt le. A gyorsabb, de még mindig nem kielégítő tempóban megindult állami és magánberuházások, főleg azonban a kissé nekilendült építési tevékenység az általunk képviselt szakmára sem maradhatott minden hatás nélkül. Forgalmunk emelkedését legélénkebben — de sorsfordulásunk szempontjából egyúttal elég fájdalmasan — szemléltetik külkereskedelmi statisztikánknak számai, mert amíg az 1926. évben csak bárdolt és fűrészelt fenyőfából 56.042 vagónt hoztunk be, úgy ez a behozatal az 1927. évben 73.550 vagónra (az 1925. évi 36.650 vagón behozatalnak több mint kétszere-

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

sére) emelkedett. Igaz, hogy ez a behozatali többlet lényegesen hozzájárult kereskedelmi mérlegünk passzívumának növeléséhez, viszont más oldalról nem hagyható figyelmen kívül az, hogy a behozatal, mint nyersanyagimport produktív beruházásokra s iparunk foglalkoztatására használtatott fel, s evvel a munkanélküliség csökkentéséhez lényegesen hozzájárult.

Szakmánk mégis a felfelé haladó konjunkturális hullámot nem igen tudta utólérni és a maga javára kihasználni, aminek magyarázata itt is csak úgy, mint Csonka-Magyarország egyéb foglalkozási ágazatainál abban keresendő, hogy a nagyszámú egyedeknek kis területre való összeszorítottsága mindjobban kiélezi közöttünk a harcot, és az ezáltal előidézett versengés lecsökkenti minden gazdasági tevékenység eredményét. Megnyugvással kell mégis megállapítanunk, hogy szakmánk e gazdasági harc veszteséglistáján a mult évben is aránylag csekély számmal szerepelt, ami ellenállóképességére és arra mutat, hogy a hazai fakereskedelem és faipar jól megalapozott, biztos pilléreken nyugszik.

Mondanunk sem kell azonban, hogy mindez még korántsem visz bennünket abba a kísértésbe, hogy túlzó optimizmusba essünk, mert bizonyára még nagyon távol vagyunk még ma is azoktól az időktől, amelyekben minden céltudatos és egészséges gazdasági erőkifejtés prosperitással kecsegtet. Ily körülmények között tehát — és ezt újra és újra el kell mondanunk — csak egy feladatot ismerhetünk: a magunk és szakmánk iránti kötelezettségeink teljesítését és olthatatlanul lobog bennünk annak a szent meggyőződésnek lángja, hogy soha nem csüggedő bizalommal és küzdelmes munkával felfelé haladva pályánk rögös és meredek útján, bizton el fogunk érni nemzeti és gazdasági létünk mindnyájunk által oly hőn sóvárgott újjáéledéséhez.

* * *

Azok az általános gazdasági és pénzügyi problémák, amelyek megoldása gazdasági köreinknek állandó gondot és fejtörést okoz, a mi szakmánkra való reflektálódásunkban természetesen bennünket is foglalkoztattak. Ezek közé tar-

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

tozott az állandóan kísértő, de még mindig megoldatlan hitelkérdés.

A hosszúlejáratú ipari hitelek ügye — azonban már csak jelentésünk évének bezárulása után — az ipari záloglevelekről szóló törvényjavaslat elfogadása útján dűlőre jutott ugyan; azonban ez a kölcsönforma egyrészt sokak meggyőződése szerint, éppen az azzal járó teljes lekötöttség miatt, nem is nagyon csábító, másfelől a szakmánkban foglalkozó hitelvevőknek csak igen csekély körét érinti s a kölcsön igénybevehetősége még ezeknél is felette problematikus. A kereskedelmi hitel problémájának megoldása irányában azonban még csak kísérletek sem történtek, s így a kereskedelem e tekintetben teljesen magára maradt. A magunk részéről a mult évben is megkíséreltük a kereskedelmi hiteleknek megszervezése céljából általunk mintegy két évvel ezelőtt megindított mozgalmat újból felvenni; ez a kísérletezésünk azonban mai viszonyaink között, nem utolsó sorban azonban az érdekeltek húzódása miatt ismét kátyuba rekedt, úgyhogy e téren is viszonyaink jobbrafordulása hozhatja meg a várt megoldást.

Üzemek rationalizálása.

Azon csodaszerek között, amellyel a világháború által sujtott Európának a mesterségesen alkotott új politikai és gazdasági konfigurációkkal széjjelszaggatott termelését kívánják újból összeragasztani és helyreállítani, nagy szerepet visz a *racionalizálás* rendszere, vagyis mindazon módszerek és eljárások mixtum-compositumа, amelytől a termelés gazdaságosabbá tétele várható. A racionalizálás jelszava immár hazánkban is eljutott s e téren a kereskedelmi kormányzat volt az, amely a kezdeményezést magához ragadta, amennyiben egy tervszerű munkaprogrammban jelölte meg azokat az eszközöket, amelyek alkalmasak volnának arra, hogy a termelés gazdaságosságá érdekében végzett külföldi tudományos kutatás eddig elért eredményei a magyar ipari termelés számára is gyümölcsözőkké váljanak, a termelés önköltségei csökkenthetők és a versenyfeltételek ennélfogva javíthatók legyenek. A kereskedelemügyi miniszter úr igen értékes

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

elaboratumát jelentésünk évében a vezető érdekképviseletek körében széleskörű megvitatás tárgyává tétette s magunk részéről kötelességünknek tartottuk a kérdésben az általunk képviselt foglalkozási ágak szempontjából is állást foglalni, dacára annak, hogy véleményünk szerint — s e véleményünkkel bizonyára nem állunk egyedül — a kérdés reánk nézve meglehetősen problematikus jelentőségű. Nem azért, mintha a racionálázás elvének helyességéről — amely voltaképpen semmi egyéb, mint Wilhelm Ostwald, a nagy német tudós „energeticus imperativus"-ának gazdasági térre való átvitele — meggyőződve nem volnánk. Éppen ellenkezően: tudjuk azt, hogy a racionalizálás az általunk képviselt foglalkozási ágakban is igen üdvös és ajánlatos lenne és pedig elsősorban a *fűrésziparban,* amelyben az eddigieknél gazdaságosabb termelési módozatokra lehetne áttérni, — hiszen, hogy messzebbre ne menjünk, pl. Ausztriában ennek a kérdésnek már nagy irodalma s nagyszámú gyakorlati szószólója van, — de az egyéb foglalkozási ágakban is, amelyekben szintén érvényesülni kellene annak a gondolatnak, hogy üzleti adminisztráció intézése szintén a gazdaságosan kihasznált munkaerővel és a költségek csökkentésével történjék. Azonban a rendszer gyakorlati keresztülvitele egyrészt nagydimenziójú tőkeerős üzemeket tételez fel, másrészt oly intézményeket kíván meg, amelyeket jelenlegi viszonyaink között megalkotni és fenntartani nem tudunk s végül oly magasfokú áttekintő képességet és fegyelmezettséget igényel, amelyet az üzemvezetésben kétségkívül meglevő minden rátermettségünk s munkaerőink legkétségtelenebb kvalitásai mellett a mi gazdasági életünkben jelenleg nélkülözünk. Talán ennek tudható be, hogy a kereskedelemügyi miniszter úr jelzett akciója alapján megtartott tanácskozások során az a vélemény alakult ki — s ehhez a véleményhez csatlakoztunk mi is — a gazdasági körökben, hogy egészen nagyszabású és olyan önálló intézmény létesítése, mint amelyek külföldön a racionalizálás problémájának gyakorlati megvalósítása céljából már fennállanak, a mi viszonyaink és körülményeink között nem lehetséges. A tanácskozás eredményei ekként csupán abban szűrődtek le, hogy a kereskedelmi kormányzat saját kebelé-

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

ben állítson fel egy olyan szervezetet, amely a racionalizálás gyakorlati keresztülvitele tekintetében gazdasági körök képviselőinek belevonásával, azoknak kezdeményezőleg útmutatásokat adjon és állapítsa meg a megoldásra váró feladatok idejét és sorrendjét.

A miniszter úrnak ajánlott ezen intézkedés jelentésünk évében még keresztülvitelre nem került s így nem nyilott még alkalmunk arra, hogy a kérdéssel annak gyakorlati térre leendő átvitele tekintetében szakmánkkal való vonatkozásban foglalkozhassunk; a problémát továbbra is érdeklődéssel fogjuk kísérni és igyekezni fogunk annak gyakorlati megvalósíthatóságát az általunk képviselt termelési ágak szempontjából minden eszközzel elősegíteni.

Iparfejlesztési törvény reformja.

A hazai ipar fejlesztéséről szóló 1907. évi III. t.-c. reformjának kérdése, a hazai ipari termelés ezen, jelenlegi gazdasági helyzetünkben és különösen a külkereskedelmi mérleg növekvő passzívitása mellett oly nagyjelentőségű problémája a mult évben erősen foglalkoztatta gazdaságunk sorsát intéző köröket. A Gyosz a kérdés megvitatása céljából széleskörű ankétet rendezett, amelyen egyesületünk is résztvett és azon érvényesítette a magyar fatermelés és faipar kívánságait. Feltártuk e részben azt a sajnos, nagyon ismeretes helyzetet, hogy Trianon legnagyobb kárvallottjai talán éppen mi vagyunk, amit fájdalmasan szemléltet fabehozatali forgalmunknak elöljáróban már érintett állandó emelkedése. Ha ilyen módon hazai termelésünk a behozatalhoz viszonyítva alig számbavehető is, mégis annak a meggyőződésünknek adtunk kifejezést, hogy azokat a termelési lehetőségeket, amelyekkel a csonka ország rendelkezik, száz százalékig ki kell használnunk és e végből a belföldi termelést legmesszebbmenően támogatni kell. Utaltunk itt elsősorban a hazai *fűrésziparra,* amely a nagy erdei kitermeléssel kapcsolatos üzemeket szintén elveszítette, mert a békében dolgozott kb. 1.100 fűrészkeretből Csonka-Magyarország részére alig 200 keret maradt meg, amelyek közül nagyobb teljesítőképesség szempontjából voltaképen csak a Tisza mentén elhelyezett fűrésztelepek

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

jönnek figyelembe, mivel a többiek — egyes kivételektől eltekintve — kapacitása alig számbajövő s ezért javarészt üzemen kívül is van. Az üzemben lévő fűrészeknek azonban a nyersfát túlnyomórészben hozatniok kell és így a külföldi vállalatokkal szemben sokkal kedvezőtlenebb termelési viszonyok között dolgoznak, minélfogva fűrészipari vállalataink fennmaradása és termelőképességük fokozása érdekében a nekik az 1907. évi III. t.-c.-ben biztosított kedvezmények fenntartását, sőt minél szélesebb körben való kiterjesztését mondottuk szükségesnek.

Egyebekben csatlakoztunk az ankétnek ama határozatához, amely szerint az iparfejlesztési törvény, mint teljesen megfelelő és bevált törvényhozási alkotás — egyes részleteinek novelláris módosításától eltekintve — a maga egészében fenntartható s ezért fenntartandó és fenntartandó tehát az a rendszer is, amely szerint a törvény az iparfejlesztésnek kormányhatósági eszközeit megállapítja.

A részletekben főleg azt a szempontot tartottuk kiemelendőnek, hogy az iparfejlesztési törvény az ipart megillető *kisajátítási* jogot nem kellően szabályozza, amiért is szükségesnek jeleztük, hogy a törvény idevágó rendelkezései megfelelő más tételes intézkedésekkel pótoltassanak. A magunk részéről is csatlakoztunk továbbá ahhoz a kívánalomhoz, hogy a tarifális, s főleg az adókedvezmények, mint az iparfejlesztés leghatékonyabb eszközei, megfelelően kifejlesztessenek. Végül mi is sürgettük iparfejlesztés szempontjából elsőrangú fontossággal bíró *közszállítások* kérdésének rendezését is, amelyet tudvalevőleg az 1907. évi III. törvénycikk felhatalmazása alapján kibocsátott kormányrendelet szabályoz, s mi is hozzájárultunk ahhoz a követelményhez, hogy e rendeletnek már évek óta sürgetett reformja megvalósíttassék, jóllehet azon az állásponton vagyunk, hogy a meglévő rendeleti szabályozás nagyban és egészben kielégítő, s így a kormányzati tényezőknél inkább a közszállítási szabályrendelet szigorú *végrehajtását kellene követelni.*

Az iparfejlesztés problémája a gyáripar vezető reprezentásainál oly szakavatott kezekbe van letéve, hogy meg van minden reménységünk arra, hogy a reform s az annak kap-

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

csán teendő újabb szabályozás a hazai ipar és ezek között a hazai fűrészipar számára is meg fogja teremteni a prosperitás és a fejlődés hatékony eszközeit.

MÁV. szállítási feltételek.

Már a mult évi jelentésünkben megemlékeztünk arról, hogy a MÁV. talpfa- és egyéb faanyagszükségletének biztosítása céljából kiírandó szállítási feltételek megváltoztatása tárgyában előterjesztést tettünk a MÁV. igazgatóságánál, utalván arra, hogy a kiírási feltételek részben már elavultak, részben meg nem felelőek s ezért gyökeres módosításra szorulnak. Ezen előterjesztésünk elintézése végett a mult év nyarán a MÁV. igazgatóságának illetékes osztályaival szóbeli tárgyalásokat folytattunk, amelyek során sikerült az illetékes faktorokkal a fennálló szállítási feltételek számos helytelen és sérelmes határozmányának megváltoztatásában megegyezni. Az ősz folyamán újból kiadott *különleges* pályázati feltételekben mindazonáltal maradtak olyan kikötések is, amelyek a felhozott kívánalmaknak nem felelnek meg, amiért is ezeknek alkalmas időben leendő újbóli tárgyalás alá vételét kérelmeztük. Fel kellett azonban addig is szólalnunk az említett tárgyalások során ismételten nehézményezett *általános* szállítási feltételek egynémely határozmánya ellen, amelyeken az igazgatóság jogos rekriminációink dacára sem tett semmiféle változtatást. Igy protestálnunk kellett a *kettős átvételnek* az általános határozmányokban változatlanul fenntartott rendszere ellen, amelyről már annyiszor kimutattuk, hogy az nemcsak jogilag nem bír helytálló alappal és nemcsak ellenkezik a kereskedelmi forgalomban uralkodó és a kölcsönös hűség és jóhiszeműség elvei alapján kialakult szokásokkal, hanem rendkívül mértékben sérelmes a szállító felekre nézve, akiket a legteljesebb bizonytalanságnak tesz ki abban a tekintetben, vajjon a MÁV.-nál kialakult minőségi előírásokra való tekintettel éppen a MÁV. sajátos céljaira előállított faanyagokat át fogják-e venni, vagy pedig vissza fogják-e utasítani és ezáltal a szállító céget az értékesítés lehetőségétől megfosztani.

Külön előterjesztés tárgyává kellett továbbá tennünk a kiírások alkalmával a feltételeknek egyéb azon sérelmes in-

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

tézkedéseit is, amelyek az ajánlatok megtétele és a szállítások lebonyolítása szempontjából azonnali orvoslást igényeltek. Ezek közé tartozott többek között az is, hogy a pályafentartási fák a kiírási feltételekből következőleg a telítő telepig lévén szállítandók, az ezzel kapcsolatban felmerült szállítási díj a maga egészében a szállító felekre hárult volna. Ezen kikötéssel szemben utaltunk arra, hogy a békeévekben a MÁV. teljes egészében vállalta a szállítási díjat, amely helyzet a háború utáni, így az előző évi kiírásoknál is, a szállító fél hátrányára csupán annyiban változott, hogy a MÁV. a talpfák szállítását önköltségi vasúti fuvardíj mellett csak 125 km.-en túl vállalta. Ezzel szemben a kiírási feltételek szerint a feladó állomástól a telítő telepig felmerülő összes szállítási költségek a szállító felet terhelték volna, amely gravaminózus intézkedésnek legalább is oly módon való orvoslását kértük, hogy a MÁV. vagy tegye lehetővé a felek részére azt, hogy hazai termelésű fáikat ab feladóállomás ajánlhassák fel; ha pedig ragaszkodnék a telítőtelepre való szállításhoz, úgy intézkedjék akkép, hogy a szállító felek a feladóállomástól a telepig előálló fuvarköltségek viselése alól mentesüljenek. A MÁV. igazgatósága e kívánalmat csupán annyiban honorálta, hogy az előző évi állapotot annyiban tartotta fenn, hogy csak 100 km. távolságon túl adott fuvardíjmentességet.

Ugyancsak közbe kellett lépnünk a *műhelyi* fák szállítására vonatkozó kiírás alkalmával, mivel az e részben kiadott szállítási feltételek érdekeltjeinkre nézve szintén rendkívül sérelmes módon nyertek megállapítást. Ezért a MÁV. igazgatóságánál előterjesztést tettünk arra nézve, hogy érdekeltségünk bevonása mellett tartandó közvetlen tárgyalások alapján a MÁV. tényleges szükségletéhez igazodó minőségi kívánalmak szerint állapítsa meg újból a szállítás feltételeit. E tárgyalások meg is tartattak és azokon elsősorban a kettős minőségi átvételnek fennebb már ismertetett s a műhelyi faanyagokra is fenntartatott ominózus kikötése ellen kellett ez alkalommal is állást foglalnak. Előadtuk azt, hogy ha a kettős átvétel elve már a talpfák, a váltótalpfák és pályafentartási fáknál is rendkívül sérelmes, úgy a műhelyi fáknál alkalmazott

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

kettős minőségi átvétel egyenesen a legképtelenebb helyzetbe hozza a szállítót, mert a minőségileg egyszer már megfelelőnek talált, de utóbb minőségi hiányok okából át nem vett és a talpfánál sokkal drágább és sokkal nagyobb költséggel előállított anyagot a szállító félre nézve egyenesen értékesíthetetlenné teszi. A műhelyi faanyagoknál tehát az egyszeri és a termelési helyen való átvétel kikötését kértük, viszont a mennyiségi átvételnek a rendeltetési szertárakban leendő foganatosítását indítványoztuk.

A különös feltételek tekintetében rámutattunk arra, hogy a MÁV. által előírt speciális minőségű feltételek mellett hazai anyagból műhelyi fát előállítani nem lehet, amiért is azon tényleges és teljesíthető minőségi kívánalmak közlését óhajtottuk, amelyek a MÁV. műhelyüzemeinél felmerülő valóságos szükségletnek megfelelnek. Végül az volt a kérelmünk, hogy az érdekeltségnek az ajánlati versenytárgyaláson való részvételét egy olyan intézkedés által tegye a MÁV. lehetővé, amely szerint a műhelyi faanyagok a szállításból nem zárhatók ki abban az esetben, ha a kereskedelmi forgalomban elfogadott szokásszerű feltételeknek megfelelnek.

Sajnálattal kell megállapítanunk, hogy ezek a kívánalmaink figyelembe nem vétettek, mert a versenytárgyalás a kiírt sérelmes feltételek mellett tartatott meg; az az elismerésreméltó megértés azonban, amellyel a MÁV. igazgatósága a hazai termelés jogos kívánalmaival szemben mindenkor viseltetik, mégis remélhetővé teszi reánk nézve azt, hogy idevágó kikötéseinek tarthatatlanságát maga is belátni és az érdekeltség kívánalmait kellően honorálni fogja.

Talpfaátvételi sérelmek.

A mult év elején folyamatban volt talpfaátvételeknél a MÁV. közegei szigorúan a szerződés betűje szerint járva el, olyan igényekkel léptek fel, amelyek az évtizedes gyakorlat által régen meg vannak haladva, és amelyekhez való merev ragaszkodás teljesen lehetetlenné tette volna a szerződés mindkét féltől megkövetelt kölcsönös jóhiszeműség melletti lebonyolítását. Így különösen következetesen visszautasították, vagy pedig csak árengedmény mellett voltak hajlandók átvenni az úgynevezett egyes talpfákat, a tölgytalpfát továbbá csak akkor vették át, ha azok hat hónapnál leg-

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

alább idősebbek voltak és az átvételeknél más hasonló nehézségek támasztattak.

Az érdekeltek részéről e miatt tömegesen hozzánk érkező panaszok folytán azonnali tárgyalásokba léptünk a MÁV. igazgatóságával és megelégedéssel kell megállapítanunk, hogy tárgyalásaink eredményeként sikerült az átvételeknél tapasztalt fenti sérelmek túlnyomó részét kölcsönös megállapodás alapján eliminálni.

Cement-betonaljak.

Bizonyos gyáripari körökben a mult év folyamán akció indult meg azirán t, hogy a MÁV. talpfák helyett a vasbetonaljakat vezesse be. Az akció azzal a tetszetős, de korántsem helytálló érvvel operált, hogy a vasbetonaljak bevezetésével sikerülni fog talpfabehozatalunkat, s így ezzel külkereskedelmi mérlegünk folyvást növekvő passzivumát csökkenteni. Ha az akció tisztán a közgazdasági érveknek ilyen harcvonalba állításában merült volna ki, arra nem is reagáltunk volna. Minthogy azonban azt észleltük, hogy a probléma iránt bizonyos oldalról — azonban hangsúlyozzuk, *nem* a gyáripar egyetemes képviselete részéről — közgazdasági szempontok és a MÁV. érdekei előretolásával, végeredményben azonban üzleti érdekek propagálása céljából irányadó körökben olyan hangulat keltetett, amely alkalmas volt arra, hogy a hazai talpfatermelést az elfogulatlanul gondolkodók is háttérbe szorítsa, kötelességünknek tartottuk a kormányzat tényezői előtt igen terjedelmes memorandumban megvédeni a magyar fatermelés becsületét.

A memorandumban a problémát kizárólag műszaki és vasútbiztonsági szempontokból tartottuk tárgyalandónak és felvetettük azt a kérdést, vajjon a cementbetonalj képes-e ezen szempontokból a fatalpat pótolni és ha igen, úgy e helyettesítés külkereskedelmi mérlegünk megjavítása és főleg a MÁV. pénzügyi szempontjaiból megfelelő eredménnyel járhat-e? Kimutattuk már most memorandumunkban, hogy erre a kérdésre minden elfogulatlan vizsgálódás csak nemleges választ eredményezhet.

A kérdés *műszaki* oldalát taglalva, rámutattunk arra, hogy a német birodalmi vasutak, amelyek úgy a közlekedés

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

biztonsága, mint a vasúti üzletvitel szempontjából bizonyára a legmagasabb színvonalon állanak, az egyesületünkhöz beérkezett hivatalos felvilágosítás szerint a vasbetontalpakkal csupán kísérletet tettek, azonban azt be nem vezették, amit pedig, ha a vasbetonalj a fatalpat pótolhatná, annál is inkább megtettek volna, mert a német vasutaknak (amelyek e tekintetben velünk hasonló helyzetben vannak, mivel Németország szintén túlnyomó részt fafogyasztó állam) a kapott felvilágosítás szerint az illető évben hat és fél millió darab talpfát kellett beszereznie. A bajor vasútigazgatóság ezzel szemben azt közölte velünk, hogy a kísérletek a *cementbetonaljjal nem váltak be.* Ezeket a tényeket műszaki érvekkel is alátámasztottuk és különösen arra hivatkoztunk, hogy az eddigi kísérletek eredményei szerint a vasbetonalj a jó talpfát nem pótolhatja, nem szólva arról, hogy mint mesterséges építmény fenntartása és felülvizsgálása több és gondosabb munkát igényel és ezért költségesebb is. Kimutattuk ezután azt is, hogy a MÁV. *pénzügyi* szempontjai sem indokolják a vasbetonaljra való áttérést, mert számításokkal igazoltuk, hogy a vasbetonalj 50%-kal drágább, mint például a telített bükktalpfa. Megdöntöttük azt az igen tetszetős nemzetgazdasági érvet is, amely szerint a vasbetonaljakra behozatalunk csökkentése és ezzel külkereskedelmi mérlegünk megjavítása céljából kellene áttérni. Felhívtuk a figyelmet arra, hogy talpfabehozatalunk a többi fabehozatallal szemben egyfelől magábanvéve is jelentéktelen, másfelől azonban, — azt mondottuk — ha a talpfobehozatal külkereskedelmi mérlegünk passzívuma szempontjából aggályos volna is, úgy ebből nem az következik, hogy a MÁV. a talpfabehozatalt a jóval drágább és tartósság szempontjából a fatalpakkal nem vetekedhető cementbetonaljakkal csökkentse, hanem csökkentse azáital, hogy a hazai termelést minden rendelkezésre álló eszközzel támogassa és fokozza. Szembeszálltunk itt azzal az állítással, hogy a belföldi termelés képtelen volna a hazai szükségletet ellátni. Utaltunk arra, hogy az 1927—28. évi szükségletből, amely talpfában 500.000 darabra, váltótalpfában körülbelül 8.000 köbméterre tétetett, a hazai ajánlattevők az egész talpfamennyiséget és majdnem

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

az egész (cca 7.000 köbméter) váltótalpfamennyiséget ajánlottak fel. Ha pedig — mondottuk — a felajánlott mennyiségek a hazai termelésű talpfából teljesen nem is fedezhetők, úgy ez nem arra vezethető vissza, hogy a magyarországi termelés a szállításra képtelen volna, hanem ennek okát egyfelől a feltételek szigorúságában, másfelől a külföldi szállítók versenyében jelöltük meg, akik sokkal előnyösebb feltételek mellett és rendszerint az egyéb célra fel nem használható termelésükből visszamaradt készleteket szállítván, jelentékenyen olcsóbban szállíthatnak, mint a sokkal kedvezőtlenebb viszonyok között s ezért drágábban termelő hazai érdekeltség. Konkluziónk ezek után odairányult, hogy az illetékes kormányzati tényezők hassanak oda, mikép a MÁV. a cementbetonaljak rendszerének alkalmazásától tekintsen el és maradjon meg a talpfabeszerzés eddigi rendszerénél, amely csak akképen fejleszthető tovább, hogy ha a hazai termelésű talpfa a MÁV. által a legutóbbi két beszerzési évben már megkezdett nyomon továbbhaladva, a külföldiekkel szemben megfelel őelőnyben részesíttetik.

Ezen memorandumokra jelentésünk évében még nem kaptunk választ; de bármikép hangozzék is az, mi továbbra is mindent el fogunk követni, hogy a hazai érdekeltségnek minden tekintetben jogos és méltányos álláspontja a talpfabeszerzésesknél változatlanul érvényesüljön.

Szerződési illetékek.

E helyütt kell érintenünk azon előterjesztésünket, amelyet a MÁV-hoz intéztünk a végből, hogy a MÁV. fizesse vissza a számlakövetelésekből levont szerződés- és nyugtabélyegilletékeknek azt a részét, amely az illetékmérséklésről szóló jogszabályok alapján a feleknek visszajár. A MÁV. igazgatósága elismerte ugyan, hogy a vonatkozó jogszabályok értelmében az eredetileg 4½%-ban megállapított illeték helyett csupán 2·5% illetéket fizet az államkincstárnak, az illetéktöbblet visszatérítését mégis megtagadta a feleknek azzal az indokolással, hogy ő a szállítókkal az illeték fizetése tekintetében 4½%-ban állapodott meg, és hogy a szállítók ennélfogva a szolgáltatás árába a 4½%-ot a MÁV. terhére felszámították. Ez ellen a jogilag helyt nem álló, de

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

egyébként sem indokolható intézkedés ellen kénytelenek voltunk a kereskedelemügyi miniszter úrhoz fordulni, aki előtt — utalással a tételes jogszabályokra — kifejtettük, hogy a MÁV. a jelzett illetékek címén több mint 2½%-ot nem vonhat le, amiért a különbözetet visszatéríteni tartozik, annál is inkább, mert az illetéket a MÁV. az államkincstár helyett az utóbbi javára szedi be, és így a felektől illeték címén nem igényelhet többet, mint amennyit azok az illetéknek közvetlenül az ő terhükre való kirovása esetén fizetni tartoznának. Előterjesztésünkre már csak a jelentésünket követő évben kaptuk meg az elutasító választ, amelybe azonban az érdekeltek természetesen nem nyugodhatnak bele, és ha a kérdés megegyezés útján megoldható nem lenne, úgy a felek számára csak a bírói út maradna nyitva. Reméljük azonban, hogy a MÁV. jogilag semmiképen meg nem okolható álláspontját revizió alá fogja venni.

MAV, szabvány-szerződések.

E helyütt tartjuk felemlítendőnek, hogy a MÁV. igazgatósága jelentésünk évének végén a *rakodóterület bérleteit* tárgyazó szerződésekre nézve szabványfeltételeket dolgozott ki, amelyeket észrevételezés céljából mi is megkaptunk. Észrevételeinket részletesen közöltük és főleg utaltunk a feltételeknek túlságosan szigorú és egyoldalú voltára, mert a feltételek úgyszólván mindenkor kizárólag a MÁV. szempontjából szabályozták a jogviszonyt, míg a felek jogairól kellően nem gondoskodtak. Az ügyletfelek ilyen egyenlőtlen kezelését a kereskedelmi forgalomban az ügyletkötésekre és azok lebonyolítására vonatkozóan általános elfogadott elvekkel ellentétben állóknak jeleztük és ezért azon kívánságunknak adtunk kifejezést, hogy a MÁV. állapítsa meg újból a szóbanlevő szabványszerződések feltételeit olyan módon, hogy ne tekintse a felet egy neki alárendelt, hanem vele egyenrangú félnek. Ezt a felfogást érvényesítettük a részletekben is. Az *iparvágányok,* rakodóvágányok és iparvasutak építésére és használatára vonatkozó szerződések szabványfeltételeire nézve a MÁV. egyidejűleg szintén tervezetet dolgozott ki, amely azonban oly terjedelmes volt, hogy a rendelkezésünkre álló idő rövidsége miatt nem állott módunkban a

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

szabályozás által felölelt egész anyagot beható tanulmányozás tárgyává tenni; azonban itt is megállapíthattuk, hogy a tervezet az előterjesztett formában részletes tárgyalásra nem alkalmas, mert szintén annyira egyoldalú és annyira negligálja az engedélyes fél jogait, hogy előterjesztett alakjában meritorius tárgyalás anyagául alkalmasnak nem tekinthettük.

Nyilván többi szakmák hasonló állásfoglalása bírhatta reá a MÁV.-ot arra, hogy a szabványszerződés tervezetek tárgyalása lekerült a napirendről és értesülésünk szerint azok újabb átdolgozás után fognak ismét az érdekeltség véleményezése alá bocsáttatni.

Díjszabási ügyek

Díjszabási kérdésekben kifejtett munkánkról szólva, megelégedésünkre szolgál mindenekelőtt annak konstatálása, hogy a szakmánkat érintő díjkedvezmények túlnyomórésze jelentésünk évében is fenntartatott.

A hazai fűrészekbe menő *gömbfára* már évekkel ezelőtt kieszközölt díjkedvezmény az elmult évben is megújíttatott és sikerült azon álláspontunknak, amely szerint a kedvezmény kizárólag a hazai fűrészekbe menő gömbfára és ebből feldolgozott fűrésztermékekre, továbbá a parkétgyártás termékeire vonatkoztatható, ezentúl is érvényt szerezni és így a kedvezményt kizárólag a szakmánk által képviselt érdekek számára biztosítani. A fűrészüzemmel bíró, de a kedvezmény élvezetére jogosítottak jegyzékébe fel nem vett tagtársainknak pótlólagos felvétele iránt többízben kérelmet intéztünk a MÁV.-hoz, amely ezen kérésünket — miután a szükséges előfeltételek kellően igazoltattak — előzékeny módon teljesítette. Viszont sajnálattal kell megállapítanunk, hogy e kedvezménnyel kapcsolatban tett ama előterjesztésünket, hogy a szóbanlevő kedvezmény a hazai fűrésztelepekhez szállított fournírokra is kiterjesztessék, a MÁV. igazgatósága, előttünk meg nem magyarázható okokból nem találta teljesíthetőnek.

A budapesti *dongalapiac* számára még a békeévekben fennállott *reexpediciós kedvezménynek* újbóli életbeléptetése iránt szintén lépéseket tettünk. Utaltunk arra, hogy a budapesti piac e tekintetben a békeévekben milyen fontos szerepet töltött be abban az irányban, hogy a történeti Magyar-

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

ország különböző dongafatermelési vidékein előállított dongákat Budapestre hozták, itt az exportpiacok kívánalmaihoz képest osztályozták és kezelték, és azután a különböző kiviteli relációkban ismét a vámkülföldre irányították, ami azonban csakis azért volt lehetséges, mert a jelzett módon Budapestre hozott és innen átosztályozás után a külföldre továbbított dongaküldemények megfelelő fuvardíjvisszatérítési kedvezményt élveztek. Ennek az állapotnak a változott viszonyokhoz képest való helyreállítását nemcsak tranzitókereskedelmünk fejlesztése, hanem a MÁV. pénzügyi érdekei szempontjából kívánatosnak mondottuk és ezért az említett díjkedvezménynek újbóli életbeléptetését kértük, amely kérésünk már csak a jelentésünket követő évben kedvező elintézést is nyert.

Az osztrák-magyar köteléki forgalomban észlelt ama visszásságokat, amelyek szerint a leadó állomások a feladóállomás által egyízben már felszámított köteléki díjfuvart újból érvényesítették, a MÁV. igazgatósága előterjesztésünk folytán késedelem nélkül orvosolta.

Ugyancsak gyors orvoslást nyert a magyar-cseh-osztrák köteléki forgalomban a tűzifára nézve tett díjszabási intézkedéssel érdekelteinket ért sérelem is. Az e részben közétett hirdetmény szerint ugyanis a magyar-cseh-szlovák köteléki forgalomban szállításra kerülő hasáb- és dorongfa, a magasabb 13. osztály díjszabási tételei alá véteteett, holott ezen osztály díjtételei csupán az aprított, vagy fűrészelt állapotban szállításra kerülő tűzifára nyerhetnek alkalmazást. Az ezen, nyilván tévesen hirdetett s a tűzifaküldeményeket óriási fuvartöbblettel terhelő díjszabási rendelkezés azonnali hatályon kívül helyezése iránt előterjesztett kérésünket a MÁV. igazgatósága előzékeny módon a legsürgősebben teljesítette.

A mult év elején panaszok merültek fel abban az irányban, hogy a román államvasutak igazgatósága abban az esetben, amikor a szállítás a MÁV. által kiállított kocsikban történik, a román feladóállomásról a magyarországi rendeltetési állomásra a rendelkezésre bocsátott kocsikat a román feladóállomásról nem a rendeltetési állomásnak megfelelő *legközelebbi* magyar határállomáson, hanem ugyanazon határállomásra küldik vissza, amelyen át a MÁV. által kiállított kocsi

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

a romániai feladóállomásra futott. E sérelmeknek azonnali orvoslását kértük és megelégedéssel kell konstatálnunk, hogy a MÁV. elismerésreméltó gyors közbelépése folytán a román vasutak az általunk joggal kifogásolt ezen eljárást megszüntették.

Itt kell megemlítenünk, hogy díjszabási osztályunk által a MÁV. igazgatóságának figyelmét állandóan felhívtuk a tranzitó-forgalomban a vasút pénzügyi érdekei szempontjából is kihasználható relációkra s e relációkban megfelelő versenydíjtételek alkotására, amely figyelmeztetéseinket a MÁV. igazgatósága mindenkor honorálta is.

A fent előadott ténykedéseinken kívül kötelességünknek ismertük a koronkint megjelent és szakmánkat érintő díjszabási rendelkezésekről tagtársainkat és a szakma nyilvánosságát körlevelek és a szaksajtó útján állandóan tájékoztatni.

Vámügyek. Ámbár szakmánk körébe eső cikkek a vámtarifa intézkedései szerint tudvalevőleg túlnyomó részben vámmentesek, a vámkezelés mégis a szakmánk által behozott fatermékekre nézve sem történik minden zökkenő nélkül. Azok a mult évi jelentésünkben behatóan tárgyalt panaszok, amelyek a rövid méretű fűrészelt faanyagoknak kiszabott ládaalkatrészek gyanánt való kezelése ellen irányultak, a mult évben sem szüntek meg, sőt jelenleg sem veszítették el aktualitásukat. Jóllehet — amiként erről már beszámoltunk — a kiszabott ládaalkatrészek mibenléte tekintetében a pénzügyminiszteri rendelettel kibocsátott döntvény keletkezett, amely szerint az elvámolás alá eső és kiszabott ládaalkatrészeknek minősíthető deszkák méretei kívánságunkhoz képest 1·10 méterről 1 méterre szállíttatnak le; a helytelen minősítésből eredő panaszok az elmult esztendőben sem szüntek meg.

Többízben kellett továbbá interveniálnunk a vámhivataloknak azon eljárása ellen, amely szerint a faküldeményeket ellentétben az e részben fennálló rendeleti utasításoktól, igen sok esetben a *leadó állomáson* vették vámkezlés alá, ami a vámkezeléssel járó időveszteségen és költségeken kívül még azzal az inkonvenienciával is járt, hogy a késedelmes kezelés miatt a küldemények fekbér- és kocsiálláspénzzel is

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

terheltettek. Különösen sűrűn ismétlődtek meg az ez irányú panaszok az őszi idényszállítások alatt, amikor a vámkirendeltségek még a *tüzifaküldeményeket* is a leadó állomáson vonták végleges vámkezelés alá. Ezt a visszásságot a vámigazgatóság előterjesztésünk folytán megszüntette ugyan, amennyiben körrendeletileg intézkedett, hogy a nyitott kocsikban érkező tüzifaküldeményeket a határszéli kirendeltségeknél vegyék vámkezelés alá. A leadó állomáson való vámkezelés azonban az egyéb faküldeményeknél, így a *deszkaküldeményeknél,* egyenesen rendszerré vált, ami a központi vámigazgatóság azon körrendeleti intézkedésére volt vezethető vissza, amely szerint a deszkaküldeményeket a legkisebb gyanú esetén is a rendeltetési állomáson kell vámelbánás alá venni. Ez a szigorú intézkedés, amelynek oka a hivatalos helyen nyert felvilágosítás szerint az árucsempészet elfajulására volt visszavezethető, különösen az által vált érdekelteinkre nézve elviselhetetlen és igen költséges anomáliává, hogy a vámszemlét a rendeltetési állomáson — pénzügyőri szakasz hiányában — legtöbbsör a sok kilométernyi távolságról odahozott pénzügyőri közegeknek kellett átvizsgálniok, ami a szemle költségeit természetesen rendkívüli mértékben növelte.

Az ezen visszáságok enyhítése céljából tett közbenjárásunk a vámigazgatóság részéről csupán azt a rendelkezést eredményezte, amennyiben a vámhivatalok utasítást nyertek, hogy azon esetben, ha a rendeltetési állomáson pénzügyőri szakasz nem volna, a vasúti közegeket kérjék fel az áru mibenlétének konstatálására, amely kisegítő intézkedés azonban természetesen nem enyhítette a vámigazgatóság jelzett szigorú rendeletéből eredő bajokat és nehézségeket, amiért is azoknak gyors orvoslásáért a pénzügyminiszter úrhoz fordultunk.

Ámbár ezen előterjesztésünk még formai elintézést nem nyert, abból, hogy az említett vámkezelésekből származó panaszok az utóbbi időben megszüntek, arra kell következtetnünk, hogy a vámigazgatóságnak jelzett körrendelete a gyakorlatban most már a joggal elvárható nagyobb méltányossággal és belátással kezeltetik.

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

Áliandó panaszokra adott okot végül a vámkezelésnél felmerülő *szemledíjaknak* indokolatlan magas volta. Már mult évi jelentésünkben előadtuk, hogy e díjak leszállítása, illetve annak kimondása céljából, hogy a fennálló szemledíjutasítás szerint a faküldeményeknél a legalacsonyabb illetéktételek nyerjenek alkalmazást, indokolt előterjesztést tettünk. A központi vámigazgatóság azonban eme jogos kívánságunkkal szemben elutasító álláspontra helyezkedett. Azon panaszunkra, hogy a vámhivatalok minden szemlét a hivatalos helyen és hivatalos órákon kívül teljesítenek, a vámigazgatóság azzal válaszolt, hogy a szemlék ilyenmódon való teljesítésének kizárólag a vasúti közegek az okai. Nem vette továbbá figyelembe a vámigazgatóság azon kérésünket sem, amely szerint a faküldemények, mint oly tömegáruk, amelyek megvizsgálása igen kevés időt és fáradságot vesz igénybe, a fennálló szemledíjutasítás legalacsonyabb tétele szerint kezeltessenek. Mindez arra késztetett bennünket, hogy az érdekeltség jogos, különösen a mult év végén mind sűrűbben megismétlődő panaszainak orvoslása végett igen terjedelmes memorandumban a pénzügyminiszter úrhoz forduljunk. E memorandumunkban okiratokkal alátámasztott konkrét adatokat tártunk fel, amelyekkel igazoltuk, hogy a vámhivatalok — annak dacára, hogy a fél a szemlének teljesítését a hivatalos órák alatt foganatosítandólag kérte — ezt a kérést nem vették figyelembe. Rámutattunk a vámigazgatóság azon álláspontjának tarthatatlanságára, amely szerint a szemlének hivatalos órákon kívül történő foganatosítását a vasút hibájául rójja fel, felhíván a figyelmet arra, hogy a határszéli vámhivatalok forgalma korántsem oly nagy, hogy a faküldeményeket ne lehetne ez okból a hivatalos órák alatt is a vámvizsgálat alá venni. Kiemeltük annak a gyakorlattá vált eljárásnak rendkívül visszás voltát, hogy a faküldemények megvizsgálásánál mindenütt két tisztviselőt alkalmaznak, viszont nem alkalmazzák az illetményszabályzat fenthivatolt azon intézkedését, amely szerint akkor, amikor a hivatalos eljárás csak igen kevés időt és fáradságot igényel, ami pedig a faküldeményeknél adva van, a szemledíj tisztviselőnként csak 80 fillért tehet ki. Nyomaték-

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

kal figyelmeztettünk arra az anomáliára is, amely szerint a *hivatalos hely* fogalmát a vámhivatalok akként értelmezik, hogy abban az esetben, ha a küldemény az előírt távolságon (500 m.) belül ugyan, de nem a hivatalos hely mellett elhúzódó vágányon fekszik, úgy a vizsgálat már a vámhivatalon *kívül* eső helyen történő vizsgálatnak minősül. Mindezeknél fogva kértük a pénzügyminiszter úrnak felügyeleti hatáskörében teendő intézkedését abban az irányban, hogy utasítsa a vámigazgatóság alá tartozó vámhivatalokat és kirendeltségeket, hogy a tömegáruként minősülő faküldemények vámszemléjét általában mindig a hivatalos helyen és hivatalos órák alatt díjmentesen teljesítsék és csak akkor foganatosítsák a vámszemlét a hivatalos órákon túl, ha a küldemények elkerülhetetlen vasúti forgalmi okokból nem állíthatók a hivatalos helyen és hivatalos órákon belül vámkezelés végett a vámhivatal elé; ilyen esetekben pedig az illetményszabályzatnak legminimálisabb tételeinek kötelező alkalmazását kértük. Végül a szemledíjszabályzatnak a hivatalos hely fogalmának meghatározására is kiterjedő sürgős revizió alá vételét kérelmeztük.

Ámbár a pénzügyminisztérium illetékes osztályai ezen előterjesztésünket nagy jóakarattal kezelik, és azok miatt többízben tárgyalásokat is folytattunk, beadványunk érdemleges elintézést mindezideig nem nyert. A magunk részéről továbbra is azon leszünk, hogy a vámkezelésnek eme alárendelt jellegű s mégis annyi vexaturát s költséget okozó részletkérdései szakmánk érdekeltjeire nézve kielégítő módon rendeztessenek, s különösen szűnjenek meg azok az időnként visszatérő anomáliák, amelyek a vámkezelésnek a leadó állomáson való foganatosítása körül jelentkeznek.

Forgalmi adó.

Azok a jogos panaszok, amelyekről jelentésünk e fejezete alatt a forgalmi adó életbeléptetése óta állandóan be kell számolnunk, a mult évben — sajnos — nemcsak, hogy nem szüntek meg, hanem az ország gazdasági társadalmának, és pedig nemcsak a kereskedelem, hanem attól teljesen távolálló rétegeiben is mind elkeseredettebbé váltak. A for-

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

galmi adónak nyomasztó terhe a lefolyt évben is fokozódott, aminek illusztrálásául elegendő utalnunk a pénzügyminiszter úrnak az ország gazdasági helyzetéről kiadott legutóbbi jelentésére, amely szerint forgalmi adókból az egész 1927—1928. költségvetési évre 114 millió pengő volt előirányozva, amelynek aránylagos része az év kétharmad részére 76 millió pengő lenne. Ennek dacára a költségvetési év első hat hónapjában forgalmi adókból tényleg 97·9 millió pengő folyt be. Az adózó közönség elkeseredése azonban nem is a terhek nyomasztó voltából fakad, — jóllehet ezen a téren is jogosan várhatná a pénzügyi kormányzatnak az adóterhek leszállítására vonatkozó ígéretei valóraváltását, — hanem a panaszok gazdasági életünk egyeteme részéről a behajtás, s főleg az ellenőrzés rendszere ellen irányul, melyet pedig tudvalevően csakis a jelenlegi forgalmi adórendszernek az egyfázisú adószisztéma alapelvei szerinti reformja szüntethetne meg.

Az egyfázisú adónak bevezetésére irányuló sürgető előterjesztéseinket éppen ezért többízben megismételtük; a szakma ezirányban táplált általános óhaja azonban csak részben valósult meg, amennyiben a pénzügyminiszter úr 1927. évi június havában 80,000 szám alatt kibocsátott rendeletével csupán a *tűzifa és faszénre* léptette életbe a forgalmi adóváltság rendszerét olykép, hogy a tűzifára a belföldi forgalomban 3%-os, az importforgalomban 4%-os adóváltságot rendszeresített. A fázisadó eme első fecskéje némi decepciót okozott nemcsak az adókulcs magassága miatt, hanem azért is, mert a tett rendeleti intézkedések számos vonatkozásban eltértek az általunk tett (előző jelentésünkben behatóan tárgyalt) javaslatoktól s részletekben igen sok kívánnivalót hagytak fenn, aminek bővebb taglalását e beszámolónk korlátolt keretei nem igen engedik meg; mégis örömmel kellett üdvözölnünk a rendeletet, mint az első lépést azon cél felé, hogy a rendszer a *műfaanyagok* forgalmára is kiterjesztessék. Evégből többrendbeli ismételt sürgető beadványt intéztünk a pénzügyi kormányzathoz, amelyekben már ismeretes érveinket újból felsorakoztattuk, különösen kiemelve azt, hogy a rendszernek a műfaanyagokra való kiterjesztése

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

nemcsak az adózók, hanem a kir. kincstár érdekeit is szolgálná, mert az adókincstár a forgalom túlnyomó részét reprezentáló behozatalban azonnal és olyan adóbevételekhez jutna, amelyektől eddig elesett azért, mert a behozatal nagyobbrészt kivonhatta magát az adózás alól.

Ha mindezen sürgetéseink jelentésünk évében eredménytelenek maradtak, úgy most e jelentésünk lezárásakor az érdemleges tárgyalások előterjesztéseink felett végre mégis megindultak s minden reményünk meg van arra, hogy fáradozásainkat siker fogja koronázni, s hogy ez a már évek óta húzódó probléma a szakmánk által képviselt összes termelési ágakra nézve kívánatos végleges megoldás medrébe fog jutni.

Detailfakereskedelmi szakosztálynak

Detailkereskedelmi szakosztályunk a maga autonómiája körében az elmult esztendőben is igen élénk tevékenységet fejtett ki és mondhatni, egyesületünk működésének egyik jelentékeny részét éppen a detailkereskedő érdekek szolgálata foglalta le a maga számára. A tennivalóknak egész sorozata hárult e tekintetben a szakosztályra. Az a helyzet, amelybe a detailfakereskedelem a forgalomnak felszabadítása óta jutott, s amelyet előző évi jelentésünkben már kimerítően ismertettünk, mind szükségesebbé tette a detailkereskedő szakma részére, hogy jogos magánérdekeinek megvédése, sőt ennél továbbmenőleg saját létfenntartásának biztosítása szempontjából szervezett alapokra helyezkedjék. Halaszthatatlanná vált az ilyen szervezettség megteremtése főleg a detailfakereskedelem táborában dúló ama egészségtelen verseny miatt, amely jelentésünk évében nemcsak hogy alábbhagyott volna, hanem ha lehetséges, még jobban elfajult.

Fájdalommal kellett ugyanis észlelnünk azt, hogy az általános gazdasági helyzetnek jelentésünk elején ecsetelt javulása, amelyből elsősorban a detailkereskedelem vehette volna ki a maga részét, — mikép ezt fentebb már említettük, — nem hozta meg azokat az eredményeket, amelyeket a szakma érdekeltjei e fellendüléstől joggal elvárhattak, s ezt kizárólag a mindnagyobb vehemenciával fellépő oktalan versenynek kell tulajdonítanunk. A legális keres-

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

kedelmet létében fenyegető ezen veszedelmet a detailkereskedő szakma *csak maga* háríthatja el és pedig csakis úgy, ha *önmaga* teremti meg azokat a feltételeket, amelyek a verseny megszüntetésére alkalmasak. A szakosztály ettől a gondolattól áthatva, a maga részéről a lefolyt évben is mindent megkísérelt abban az irányban, hogy ez a tisztességtelen verseny meggátlására alkalmas szervezkedés útján megszűnjék, vagy legalább is oly mértékben korlátoztassék, hogy ezáltal a detailkereskedői szakma egyedei megszerezzék a fennmaradásukhoz szükséges előfeltételeket. Sajnálattal kell azonban megállapítanunk, hogy mindezen igyekezetük hiábavalónak bizonyult, mert a propaganda minden eszközének kimerítése mellett sem sikerült tagtársainkat annak a felismerésére rábírni, hogy a segítséget ezen bajokkal szemben *kizárólag az egymás megértésén alapuló együttműködés teremtheti meg.* A helyi piacon és annak körletében tett ebbeli próbálkozásaink sikertelenek maradtak és nem tudtuk vidéki tagtársainkba sem beleoltani azt a meggyőződést, hogy (az alább tárgyalandó FAKSZ.-akcióból kifolyólag) közbenjöttünkkel már megteremtett alkalmi egyesülési szervezeteiket építsék ki abban az irányban, hogy e szervezet egyúttal a tagtársak között dúló tarthatatlan konkurrenciának kiirtására használtassék fel.

Bármennyire is szomorú ez a jelenség, még sem fog bennünket elcsüggeszteni, mert mi a szakma iránt tartozó kötelességünk teljesítésének tudatában változatlan buzgalommal fogunk dolgozni azon, hogy a detailfakereskedői szakma önfenntartása érdekében most már parancsoló szükséggé vált szervezettség megteremtessék, amelynek segélyével letörve az egymás ellen fenekedő oktalan versengést, a szakma további egészséges fejlődésének alapjai megvettessenek.

Sokat fáradozott szakosztályunk a detailfakereskedelem azon régi sérelmének orvoslása érdekében is, amely a termelők által *a fogyasztók részére való közvetlen eladásokban* nyilvánul. E tekintetben szakosztályunk arra az álláspontra helyezkedett, hogy ez az évek óta állandóan felszínen levő probléma, amely a szükséglet megcsappanása óta mindjobban kiéleződött, végeredményben, — mint ez a békeévek-

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

ben történt, — csakis az egymással *szembenálló érdekeknek kölcsönös összeegyeztetése útján* oldható meg. Szakosztályunk éppen ezért a békeidőben már fennállott ilyen egyezmények hasonmására egy új egyezmény-tervezetet dolgozott ki, amelyet úgy a helybeli, mint a vidéki tagtársak nagy része már magáévá tett; és minthogy a lefolytatott tárgyalások alapján az importeur-, illetve termelőérdekeltségben is megvan az a hajlandóság, hogy a kérdés egy ilyen konvenció útján rendeztessék és ezzel szemben elenyésző azon termelő érdekelteknek a száma, akik a szóbanforgó egyezmény megkötésétől húzódoznak, a szakosztály továbbra is azon lesz, hogy az egyezményhez elsősorban az *összes* detailkereskedő tagtársak hozzájárulását szerezze meg, amely hozzájárulások birtokában azután ismét felveszi a termelő-érdekeltséggel való tárgyalásokat és remélhető, hogy ezek a tárgyalások ilyen módon meg fogják hozni a kívánt eredményt és ezzel el fogják távolítani azt az állandó surlódási felületet, amelyet ez a folyvást kísértő, de csekély jóakarattal, kölcsönös egyetértés mellett megoldható probléma a kereskedő- és teremlőérdekeltség között eddig előidézett.

Ki kell még emelnünk szakosztályunk tevékenységét illetőleg, a szakosztály abbeli ténykedését, hogy a helyi piacon koronkint előálló változásokhoz képest igyekezett a tagjai számára tájékoztató árakat megállapítani és ezeket a tagtársakkal mindenkor közölte.

A detailfakereskedelmet érdeklő napikérdések megbeszélése céljából a szakosztály tagjai az elmult évben is számos összejövetelt tartottak, amely alkalommal a szakosztály tagjainak módjában állott a szakma általános érdekű kérdéseivel szemben a maguk álláspontját tisztázni. Azonban — sajnos, — az idén is regisztrálnunk kell azt a deprímáló jelenséget, hogy a tagtársak a szakosztály ezen összejövetelei iránt nem tanusítottak mindig kellő érdeklődést, amiért is innen is meg kell ismételnünk azon felhívásunkat, hogy a szakosztály tagjai vegyék ki részüket a közös munkából és verjen bennünk gyökeret az a felismerés, hogy a közös bajoknak orvoslása és a közös érdekek hatályos érvényesülése csakis az állandó és összhangzatos együttmunkálkodástól várható.

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

A »FAKSZ« ügye.

Már mult évi jelentésünkben megemlékeztünk azon akciónkról, amelyet a detailfakereskedelemnek a falusi kislakásépítkezés anyagellátásába való belevonása érdekében kezdeményeztünk és amelyet a mult évben teljes eredménnyel be is fejeztünk. Sikerült ugyanis tagtársainkat vármegyénkint körzetekbe tömöríteni és az ekként tömörült tagtársak és a FAKSZ. között olyan szerződéses megállapodást létesíteni, amely szerint tagtársaink arra kötelezték magukat, hogy a körzetükbe tartozó igényjogosultak részére, a nekik megszavazott anyaghitel keretein belül, a FAKSZ-al egyetértőleg megállapított árak mellett kiszolgáltatják a szükséges fa- és építési anyagokat; ezzel szemben a FAKSZ viszont kötelezettséget vállalt arra nézve, hogy *a szerződés tartama alatt a tagtársak körzetében anyagtelepet létesíteni nem fog.* Ezen megállapodás révén a lefolyt évben összesen 1.038 községben véghezvitt akció során mintegy 900 községben detailkereskedő tagtársaink bonyolították le az anyagkiszolgáltatást, és pedig úgy a FAKSZ-nak, mint az igényjogosultaknak teljes megelégedésére. Ezek a tények — úgy hisszük, — elegendő tanuságot tesznek a mellett, amit az akciónk megindításakor váltig hangoztattunk, hogy a fakereskedelem a földbirtokreform keretében igényjogosultak szükségleteit teljes mértékben ellátni képes, ami meggyőződésünk szerint annak az ígéretnek beváltására fogja bírni az irányadó köröket, hogy a FAKSZ-nak meglevő anyagtelepeit fokozatosan leépíttesse és ezzel megszüntesse a létező telepek helyein — sajnos — még mindig fennálló azt az anomáliát, hogy a telepek a FAKSZ-akció keretein kívül állóaknak is árusítsanak és ezzel a sokkal kedvezőtlenebb feltételek mellett dolgozó detailkereskedelmet létében fenyegessék.

Ha örömmel regisztráljuk is a legális fakereskedelemnek a FAKSZ-akcióba való belekapcsolására irányuló törekvéseink eredményességét, úgy még sem haladhatunk el, az akció lebonyolítása során észlelt ama sajnálatos jelenség mellett, hogy egyes tagtársak itt is rést ütöttek azon a szolidaritáson, amelynek akciónk sikere nagyrészben köszönhető volt. Akadtak ugyanis olyan tagtársak, akik kivonva magukat a közösségből, külön utakon jártak és ezzel rosszabbították a

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

közösségben levő kartársak helyzetét. Ha ezek a jelenségek csak szórványosan is voltak észlelhetők, mégis azt kell remélnünk, hogy az ilyen, a pozíció gyengítésére alkalmas illojális törekvések a jövőben végleg meg fognak szűnni.

Nem zárhatjuk le ebbeli jelentésünket abbeli őszinte köszönetünknek e helyen való kifejezése nélkül, amellyel úgy a magunk, mint érdekelt tagtársaink nevében tartozunk a FAKSZ érdemes vezetőségének, amely úgy a tagtársainknak az akcióba való belekapcsolása, mint az annak eredményeként jelentkező megállapodások létrehozása és lebonyolításánál mindig megértéssel viseltetett tagtársaink jogos kívánalmaival szemben.

Együttműködéseink.

Amikor a társérdekképviseletekkel és testületekkel való együttmunkálkodásunkról számolunk be, első helyen kell jelentenünk, hogy mint Trianon legnagyobb kárvallottjai őszinte lelkesedéssel csatlakoztunk a *Reviziós Ligához,* amelynek értékes propagandamunkája számára legmesszebbmenő támogatásunkat ígértük.

A Fakereskedelmi Csarnokkal való kooperációnk, amely a mult évben is a közösségből fakadó ama bensőség jegyében állott, amely egyesületünk és a Csarnok közötti kapcsolatnak eredendő jellemvonása. Amióta a Fakereskedelmi Csarnok tovább halad azon a csapáson, melyet alapszabályszerű rendeltetése számára kijelöl, és amióta a Csarnok kebelében végleg megszűntek azok a törekvések, hogy a szakma összes ágazatainak társas és üzleti összejöveteléül szolgáló otthona egyesületünk kompetenciáját kisajátítva, érdekképviseleti ambíciók kielégítésére használtassék fel, azóta a két testvértestület működésének egymásra gyakorolt kölcsönhatása mindenképen csak üdvös eredményeket produkált. A szakma tagjainak állandó együttléte révén közvetlenebbül érlelődtek meg azok az eszmék és gondolatok, amelyek az érdekképviseleti teendőinket irányították és így termékenyítőleg hatottak egyesületünk erőkifejtésére. Nincs is kétségünk az iránt, hogy ez az összhangzatos együttműködés nagyban hozzá fog járulni annak a közszel-

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

lemnek ébrentartásához és erőteljesebbé tételéhez, amely nélkül szakmai közéletet elképzelni nem lehetséges.

A *Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara* működésünk lefolyt esztendejében is méltónak bizonyult arra a vezető szerepre, amelyet mint az ország első gazdasági érdekképviselete tölt be. A kereskedelem és ipar minden jelentős országos megmozdulása a Kamarából indult ki s a Kamarának iniciatív ereje s az ügyek intézésére való hivatottsága révén mindenkor sikerült a közös akcióba beletömörítenie az összes figyelembejövő érdekképviseleteket, ami nagyban hozzájárult a közös fellépés hatályosságának fokozásához. A kamara ezen közös célú mozgalmaiban mi is mindenkor résztvettünk; ezenfelül a kamarának a szakmánkat közvetlenül érintő kérdésekben a lefolyt évben is állandó tanácsadó és véleménynyilvánító közege voltunk.

A *Gyáriparosok Országos Szövetségével* már tagsági kötelékünkből kifolyólag is baráti kapcsolatot tartottunk fenn, amelyet mind szorosabbra fűzött az a készséges megértés, amellyel a GYOSZ. közös ügyeinket mindenkor felkarolta s támogatta.

Az *Országos Erdészeti Egyesület* a fatermelés és az erdőbirtok közös érdekeit érintő kérdések propagálásával a lefolyt évben lojális fegyvertársunk volt, s különösen a talpfaszállítás ügyekben szolidáris eljárása révén, hatékonyan támogatta akciónkat.

Úgy érezzük, hogy kötelességünk e társérdekképviseleteknek az ügyeink előbbrevitele és támogatása körül tanusított magatartásukért őszinte köszönetünket nyilvánítani.

Szakvélemények.

Mint szakvéleményt nyilvánító testület, az elmult esztendőben is igen sűrűn vétettünk igénybe, nemcsak a bíróságok és hatóságok, hanem magánosok részéről is. Ezeket a megkereséseket mindenkor lelkiismeretesen és pontosan intéztük el. Ezenfelül tagtársaink számára számos esetben állítottunk ki árigazolásokat és más irányú szakbizonylatokat.

Fakereskedelmi szaktanfolyam.

A Kereskedelmi Akadémia nagyérdemű vezetőségének kezdeményezésére az elmult esztendőben ismét életbeléptettük a békeévekben már fennállott fakereskedelmi szaktan-

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

folyamot, amelynek reaktiválását a legmesszebbmenőleg támogatni, hazafias kötelességünknek ismertük, mivel a szakképzés fejlesztésével azt a magasztos és mindenek fölé helyezendő célt véltük szolgálni, amely kulturális nívónknak megcsonkítottságunk dacára leendő változatlan fenntartására, sőt emelésére törekszik.

A szaktanfolyam egy nyári és egy téli tanfolyamra oszlott és — tekintve a szakmában foglalkoztatott tisztviselőknek aránylag csekély számát — meglehetősen látogatott volt. Viszont annál kielégítőbb volt a tanfolyam erkölcsi sikere, amennyiben a résztvevők úgyszólván kivétel nélkül jeles eredménnyel tették le a vizsgálatot, ami nagyrészben a kiváló tanerők, ezek között elsősorban *Tomasovszky Imre* ny. miniszteri tanácsos, a tanfolyam lelkes szervezője közreműködésének, továbbá az Akadémia ügybuzgó vezetőségének volt köszönhető. Kívánatos volna, ha a szaktanfolyam továbbra is fenntartatnék, ami nemcsak a résztvevők minél nagyobb számától, hanem azon tagtársaink áldozatkészségétől is függ, akiknek alkalmazottai a tanfolyam hallgatóiként szerepelnek.

Mulasztást követnénk el, ha lelkes munkájukért nem mondanánk e helyen is hálás köszönetet a tanfolyam szervezőinek, intézőinek és tanerőinek, de mindazoknak a tagtársainknak is, akik áldozatkészségükkel a szaktanfolyam életrehívását és megtartását lehetővé tették, s akik között külön elismerés illeti meg a Fakereskedelmi Csarnokot, amely jelentős összeggel járult hozzá a tanfolyam dotációjához.

Választott bíróság.

Választott bíróságaink az elmult esztendőben igen sűrűn ültek össze és minden tekintetben kielégítették azokat a várakozásokat, amelyeket tagtársaink ezen intézményhez fűztek, mert a rendes bírói jogszolgáltatásnak — különösen bizonyos értékhatáron aluli perekben — tapasztalható lassúsága és vontatottsága mindinkább a választott bíráskodás felé vonzza a szakmabeli köröket. Ez csak érthető, mert a felek jogvitái — különösen a szakértelmet és arbitrárius megítélést igénylő perekben — a választott bíróságnál szintén lelkiismeretesen és megbízhatóan, de egyúttal — s ez a fő — gyorsan nyernek elintézést. A bírósági intézmény kifejlesz-

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

tése érdekében azonban ismételten fel kell hívnunk tagtársaink figyelmét arra, hogy választott bíróság hatáskörének megalapításához szükséges alávetési klauzuláinkat lehetőleg mindig azon formák szerint alkalmazzák, amelyeket évről-évre szoktunk tagtársainkkal közölni.

Választott bíróságunk ügyforgalmát illetőleg egyébként jelentjük, hogy 1927. évben összesen 22 ügy érkezett, amelyből ítélettel elintéződött 8, egyességgel pedig 9 nyert befejezést, függőben maradt 5 ügy.

Irodánk. Egyesületünk irodájának teendői a lefolyt évben nagy mérvben felszaporodtak, aminek illusztrálásául elegendő hivatkoznunk arra, hogy amíg az előző évben 1.536 ügydarabot intéztünk el, úgy az 1927. évben elintézett ügydarabjaink száma 3.208-ra emelkedett. Irodánk a folyó teendők ellátásán kívül a folyamatban levő egyesületi ügyekről állandóan tájékoztatta tagtársainkat és őket ügyeikben felvilágosításokkal és utbaigazításokkal látta el.

Megemlítendőnek tartjuk itt, az egyesületünknek kebelében a mult évben felállított *biztosítási szakirodánkat,* amelynek létesítését biztosítási szerződésekre vonatkozóan tavaly életbelépett törvényes intézkedések tették szükségessé s amely minden tekintetben megfelelően teljesítette hivatását; miután azonban az iroda nem részesült tagtársaink részéről abban a támogatásban, amely egy ily intézmény fenntartásához elengedhetetlenül szükséges, kénytelen voltunk az irodát megszüntetni, ami rendkívül sajnálatos, mert a szakiroda tagtársainknak továbbra is igen jó szolgálatokat tehetett volna.

Itt kell szólnunk *díjszabási irodánk* működéséről is, amelynek ügyforgalma az elmult esztendőben szintén lényegesen emelkedett és amely *Neubauer Vilmos* nyug. államvasúti főfelügyelő immár több mint negyedszázados szakavatott vezetése alatt a lefolyt évben és tagtársaink megelégedésére látta el a díjszabási szolgálat ügyeit.

Beléletünk. Áttérve már most egyesületünk intern életére, mély fájdalommal kell mindenekelőtt megemlékeznünk arról a nagy

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

veszteségről, amely egyesületünket *Hartenstein Jenő* volt alelnökünk elhalálozásával érte. A megboldogult csaknem egyesületünk alapítása óta rendkívül értékes munkatársunk volt, akinek fényes tehetsége, vasakarata és fáradságot nem ismerő ügybuzgalma nemcsak vállalatainak szerzett messze az ország határain túl is megérdemelt jó hírnevet, hanem azáltal, hogy rendkívüli képességeit és nagy energiáját a mi rendelkezésünkre is bocsátotta, egyesületünk és ezzel szakmánk ügyeinek előbbreviteléhez nagymértékben hozzájárult; nemes kartársi érzületével, páratlan munificenciájával és áldozatkészségével pedig mindnyájunk becsülését és szeretetét vívta ki s ezért felejthetetlen emlékét körünkben mindenkor az igazi szeretet, ragaszkodás babérja fogja körülövezni.

Azt indítványozzuk, hogy a megboldogult eltávozása felett érzett őszinte, fájdalmas részvétünk a közgyűlés jegyzőkönyvében is kifejezést nyerjen. Elvesztettük ezenkívül a kiváló szaktudása, de vonzó egyénisége révén is közbecsülés és szeretetben állott *Unger Józsefet,* a vidéki kartársaink megszervezése terén példátmutató ügybuzgósággal működött *Ehrenfeld Márton* és végül *Blumenthal Manó, Roheim Lipót* és *Ungár Dezső* tagtársainkat, akiknek emlékét szeretettel őrizzük és a mai ülés jegyzőkönyvében szintén megörökíteni kérjük.

Tagtársaink létszáma tekintetében az előző évben tekintélyes gyarapodásról számolhatunk be, amennyiben egyesületünknek ma már 764 rendes tagja van, az elszakadt területen lévő tagtársainkon kívül, akik azonban továbbra is tagtársakként vallunk s akiknek helyeit visszatérésük idejére hűen őrizzük.

Egyesületünk financiális ügyeiről a külön előterjesztendő zárszámadások számolnak be. Ha egyesületünk a mult esztendőben fenn is tudta tartani pénzügyi egyensúlyát, azért csakis a dologi és személyi kiadásoknak a legszükségesebb mértékre való leszállítása mellett volt lehetséges, úgy e pénzügyi egyensúly fenntartásához nagymértékben hozzájárultak azok a tagtársaink is, akik az őket terhelő tagsági

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

díjon felül önként állapították meg tagsági hozzájárulásuk mértékét, és akiknek ebbeli áldozatkészségükért ezen a helyen is őszinte és hálás köszönet jár ki.

Mielőtt beszámolónkat bevégeznők, szólnunk kell végül azon értékes szolgálatokról, amellyel a szaksajtó bennünket az elmult esztendőben is támogatott azáltal, hogy tagtársainkat egyesületünk mozgalmairól és az őket érdeklő szakmabeli ügyekről mindenkor pontosan és híven tájékoztatta, amely önzetlen támogatásért ezen a helyen rójjuk le hálás köszönetünket és elismerésünket.

Alapszabályaink 19. §-a értelmében a választmány tagjainak $^1/_3$-a sorsolás útján kilépvén, a május hó 7-én megtartott választmányi ülésen kisorsoltattak: *Bartos Ignác, Bettelheim Ottó, Földes Ö. Ede, Faragó Vilmos, Fehér László, Glasner Gyula, Gottlieb Albert, Guttmann Salamon, Haasz Ferenc, Haasz Róbert, Heidlberg Ödön, Holzmann Gyula, Kurzweil Marcell, Leimdörfer Ármin, Milch Oszkár, Nobel Árpád, Németh Ferenc, Polgár Lipót, Rózsa Mihály, Szabó Vilmos, Teltsch Árpád, Vágó Jenő* és *Wolf Sándor* tagtársaink, akiknek helyei, továbbá a lemondás folytán megüresedett egy hely, a t. Közgyűlés által választás útján lesz betöltendő. Megválasztandó lesz ezenkívül alapszabályaink 33. §-a értelmében a választott bírói tanács 80 tagja is.

Amidőn a fentiekben voltunk bátrak tevékenységünkről beszámolni, kérjük a t. Közgyűlést, méltóztassék ezen jelentésünket tudomásul venni, az előterjesztett költségvetés, zárszámadás, valamint a számvizsgálóbizottság jelentésének letárgyalása után a felmentvényt nekünk, a pénztárosnak, ellenőrnek és a számvizsgálóbizottságnak az 1927. egyesületi évre megadni.

Budapesten, 1928. évi május hó 7-én.

Az igazgató-választmány.

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

BEVÉTEL. **Zárszámadás az 1927. évről.** **KIADÁS.**

	K	f		K	f
Tagsági díjak	11,352	50	Tiszti fizetések és egyéb személyi kiadások	5.574	80
Választott bírósági díjak	1.025	75	Lakbér	3.896	07
Befolyt lakbérhozzájárulás	340	—	Világítás és fűtés	601	78
Védegyleti költség	1.500	—	Hirlapok és szaklapok	796	21
Postatakarékpénztári és készpénz-egyenleg	327	48	Postaköltségek	898	01
			Nyomtatványok	830	85
			Fenntartási költségek	538	94
			Telefon	903	77
			Rendkívüli kiadások	173	74
			Tagsági kötelezettségek	267	94
			Pénztári maradvány	63	62
Összesen	14.545	73	Összesen	14.545	73

Budapest, 1927. évi december hó 31-én.

Megvizsgáltuk és rendbenlevőknek találtuk:

A számvizsgáló bizottság:

Budapesten, 1928. évi május hó 10. napján.

Breitner Elek s. k. **Mautner Viktor** s. k. **Tauszig Tibor** s. k.

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

Költségvetés az 1928. évre.

Bevétel	P	Kiadás	P
Tagsági díjak és hozzájárulásokból	16.000	Tiszti fizetések és személyi kiadások	12.000
Egyéb hozzájárulásokból (Védegylet stb.) . .	3.000	Lakbér	3.700
Választott bírósági díjakból	1.000	Fűtés és világitás	900
		Hírlapok, szaklapok, tarifák	600
		Postaköltségek	500
		Nyomtatványok	650
		Fenntartási költségek	250
		Telefon	900
		Tagsági kötelezettségek	300
		Rendkívüliek	200
Összesen . .	20.000	Összesen . .	20.000

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET
1851
1866

© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.

MAGYAR ERDÉSZETI EGYESÜLET 1868
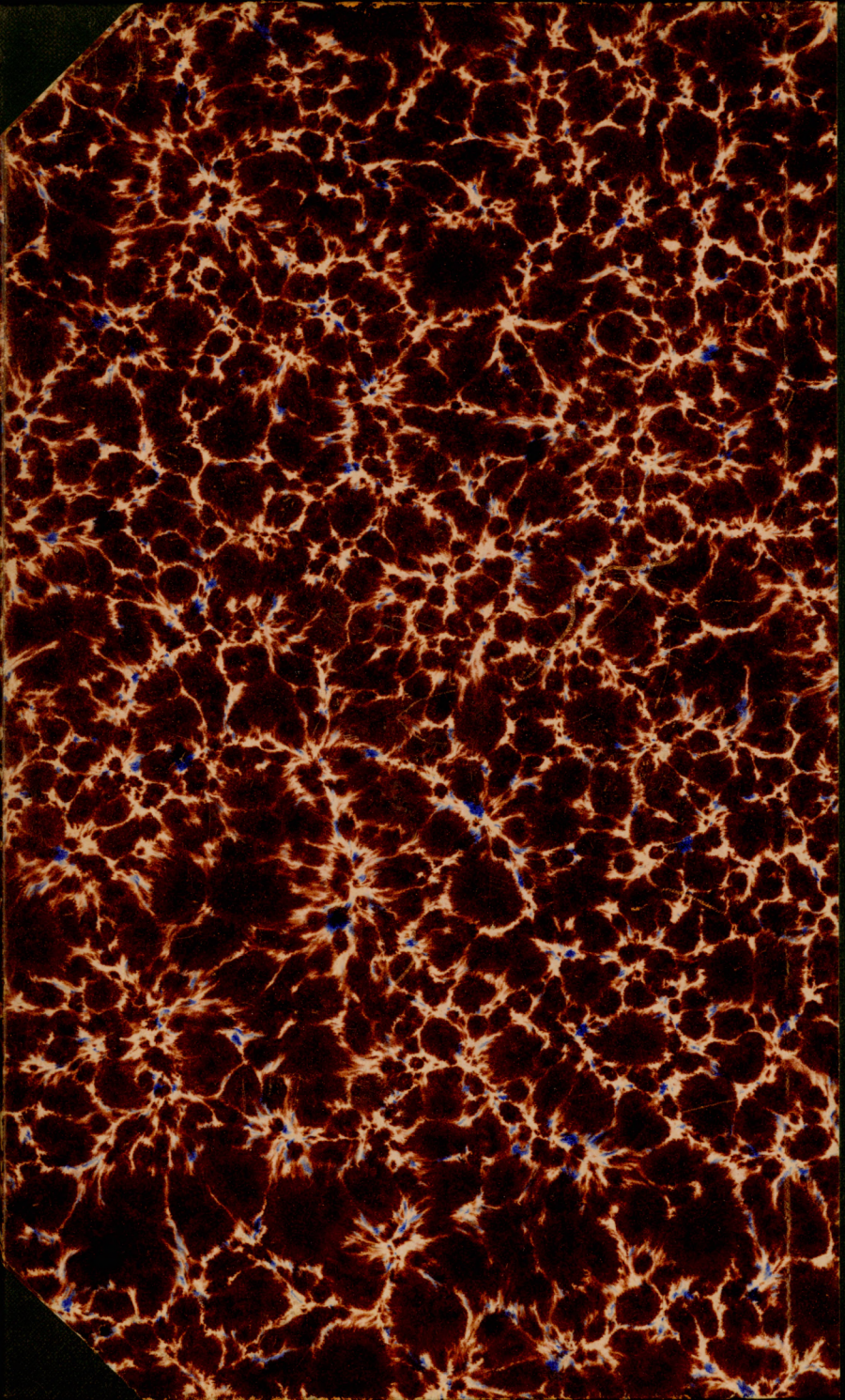
© OEE Wagner Károly Erdészeti Digitális Szakkönyvtár 2019. Támogató: Agrárminisztérium szerz.sz.: EGF/245-1/2019.